

Det ser sværere ud end det er. Det gælder om at udnytte den fælles energi i bevægelsen, bedyrer Erik Nørgaard. Men når det er professionelle, der står for undervisningen, kræver det til tider en hvilepause for ben og fødder.

Poesi på dansegulvet

PASSION: Tango er trendy, og danskerne danser både på aftenskoler og i spejlsale. Men man kan som Erik Nørgaard også dyrke sin lidenskab i tangoens mekka: Buenos Aires i Argentina

Af **Simon Staun**

Foto: **Morten Pape**

sim@fyens.dk

El Beso lider af kronisk lysmangel. Man må knibe øjnene sammen for at danne sig et overblik over dansegulvet på et af Buenos Aires' mest populære dansesteder.

Mens man fornemmer lokalets konturer, siver musikken fra en skrattende pladespiller ud over de mange umage par, der ikke bekymrer sig om aldersforskel, overflødige kilo eller svedige favntag. De bevæger sig rundt som i trance. De kalder det tango.

I dette inferno af millimeterpræcise bevægelser, sensuelle blikke og lokale, udelukkende mørkhårede tangoentusiaster, vækker en blond fyr mildt sagt opsig.

Men 29-årige Erik Nørgaard har efterhånden været sig til opmærksomheden. Siden han for to år siden tog tangoen til sig, har han tilbragt fem måneder i dens fødeby og ubestridte hovedstad.

Dårlig danser

Interessen for dans opstod efter et diskoteksbesøg i København for seks år siden.

- Jeg stod og tænkte: "Hold kæft, hvor ser det fjollet ud. Hvor danser folk egentlig dårligt!" Det gør jeg nok også selv, erkendte jeg og besluttede mig for at gøre noget ved det, fortæller Erik Nørgaard, der foruden tangodanser er cand.scient. i matematik.

Han kastede sig hovedkulds ud i flamengodansen og snupede et par trin moderne dans, inden tangoen kaprede hans hjerte. Alle sine længerevarende ferier dedikerer han derfor til sin kærlighed. Farvel til grævej og minusgrader - goddag til tango og solskin ad libitum.

I dagtimerne suser han rundt for at deltage i undervisningen på akademier og skoler. I aften- og nattetimerne slår han sig løs på de utallige milongaer, altså tangodansesteder, der ligger spredt ud over metropolen.

Med sig bringer han en ukuelig gejst for dansen og en beskedet notesblok, hvor han ved hjælp af kryptiske diagrammer foreviger mændenes og kvindernes trin med forskellige symboler. Den matematiske tilgang fornægter sig ikke.

- Jeg ved ikke, om jeg overhovedet kan bruge det, når jeg kommer hjem. Mange detaljer ses nemmere på video end beskrevet med ord og tegn. Men når jeg skriver trinene ned, tvinger jeg mig selv til at reflektere i langt højere grad, forklarer Erik.

Mens tirsdag aften bliver til nat, syder dansegulvet af tangofanatisme. Erik signalerer, at vi ikke behøver vente på ham.

Vildfarne radiobiler

Næste formiddag møder en morgenfrisk Erik Nørgaard op på Mora Godoys dansestudie. Danselokalet ligger i en fornem lejlighed med stukloft, trægulve i flotte mønstre og store spejle. Mens Erik ifører sig sine nye, specialsyede tangosko, tager andre sig en rask svingom, inden timen begynder. De fleste fremmødte er mænd.

- Det sværeste for manden er at bevæge torso uafhængigt af resten af kroppen, så han markerer kvindens trin, forklarer Erik Nørgaard.

- Det er ikke altid, der er piger nok. Så må man danse med en mand og skiftes til at tage kvindens rolle. Faktisk en god øvelse, fordi man lærer, hvilke markeringer kvinden mærker og skal forsøge at følge. Nogle hævder endda, at mænd først skal lære at danse som kvinde, før de kan få lov at lære at føre, fortæller Erik Nørgaard, der dog får en svensk pige som partner.

Den høje partner kræver noget mere koncentration og flere kræfter end de spinkle argentinske spirrevipper. Erik må virkelig økse for at føre hende korrekt. Flere gange stopper han op for at korrigere hende. Og sig selv.

- Hellere her til undervisning end foran 100 tilskuere til aftenens milonga, puster han i forbifarten.

De seks roterende par på dansegulvet formår på forunderlig vis at undgå sammenstød, selv om de til tider minder om en flok radiobiler, der droner frem og tilbage i rasende fart. Så heldigt slipper de ikke altid.

- Tango er måske den dans, hvor der flest gange bliver sagt undskyld, siger Erik og afslører et stort blåt mærke på skinnedebnet fra en time, hvor "radiobilerne" kom eftertrykkeligt ud af kurs.

Intet scoreræs

Som de fleste andre af dagens deltagere taler Erik Nørgaard

"Danske piger har simpelthen sværere ved at lade sig føre, fordi de tror, de hele tiden skal bestemme."

Erik Nørgaard, tangodanser

spansk.

- Det er faktisk nødvendigt for at få det optimale ud af timerne. Lektionerne foregår for det meste på spansk, da det er svært at finde undervisere og partnere med tilstrækkelige engelskegenskaber, forklarer han.

S senere får Erik sin sag for med en af de mere rutinerede kvinder. Han bliver korrekset, men tager det med stoisk ro. Han er her udelukkende for at lære. Ikke blære.

Svedperlerne finder hurtigt vej fra hårgænsen og danner en karavane ned over de markerede kindben, efterhånden som airconditionanlægget giver op.

Erik koncentrerer sig om de nye trin og sin tredje makker, der ankommer midt i timen. Som de fleste af de øvrige piger, der danser tango adskillige timer dagligt, har hun en veltrænet krop. Han siger skyndsomt, at det ikke er derfor, han holder så meget af tango.

- Tango har stil, respekt og manerer, da folk først og fremmest kommer for at danse. Man oplever ikke det traditionelle scoreræs, fordi

stemningen er langt mere afslappet end på et diskotek. Det giver bedre tid til at lære folk at kende, siger Erik Nørgaard, der erkender, at tango kan fremstå meget intim for både tilskuere og deltagere, fordi man så hurtigt kommer tæt på sin partner.

- Specielt i starten kan man komme til at lægge mere i det, end man bør, selv om dansen i bund og grund er uforpligtende, mener Erik.

En kegle på gulvet

Selv har han forpligtelser samme eftermiddag, hvor de professionelle undervisere Paola Jean Jean og Nicolas Cobos venter med "saltos y trucos" - spring og trick.

De to svinger benene så spændstigt op under loftet, at det mere ligner en karatime end en tangolektion.

- Denne stil ser man ikke meget derhjemme, hvor tangoen er fokuseret på milongaerne. I Argentina derimod målretter man undervisningen mod fremtidige shows. Så jeg har ikke nogen anelse om, hvordan jeg skal få vist en dansk partner disse trin. Derfor er det essentielle for mig

at få åbnet øjnene for noget nyt og have noget at tænke tilbage på, understreger han.

Efter lektionen fremfører eleverne parvis de lærte trin. Erik har fulgt godt med, men må alligevel bruge to gange for at fuldføre. Han modtager, lettere rød i kinderne, klapsalver for sin formåen.

Mens han hviler, fortæller han, at dagens trin ikke var så vanskelige endda. Sværhedsgraden afhænger hyppigt af underviseren og antallet af fremmødte.

- Jeg har da været til lektioner, hvor jeg blev nødt til at sætte mig ned i hjørnet, fordi jeg keglede rundt og slet ikke kunne begå mig. Men det er fedt at lære noget, man aldrig ser derhjemme, siger Erik, der har sin egen teori om danske kvinders mangler som tangodansere.

- Danske piger har simpelthen sværere ved at lade sig føre, fordi de tror, de hele tiden skal bestemme. Både på og uden for dansegulvet! Det går ganske enkelt ikke i tango, hvor manden alene fører, fortæller Erik.

- Men hvis kvinden vælger at tage imod invitationen om en dans, har hun jo mulighed for at tilføje sin egen kreativitet. Selv foretrækker jeg, at kvinden laver alle de lækre trin, mens jeg bare undgår sammenstød og ulykker, griner han.

Klokken nærmer sig nu

midnat og Carlos Gardel, alle tiders største tangosanger, fylder raskt gulvet på Salon Canning med nypudsede sko og glitrende kjoler. Erik ser ud over aftenens fremmødte, hvoraf flere er gengangere fra aftenen før. Han overvejer aftenens taktik. Hvem skal bydes op og ikke mindst hvordan?

Uskrevne regler

- Der er mange uskrevne regler i milongaerne. Tidligere bød man op udelukkende ved øjenkontakt. Derved undgik mændene at lide nederlag foran de øvrige mænd, når kvinden takkede nej.

Han kigger søgende rundt og fanger blikket fra en ung pige et par borde væk. Med et diskret nik inviterer han hende til en dans. Et øjeblik senere står de bryst mod bryst.

Efter to danse vender Erik tilbage til sin plads. Skuffet.

- Hun havde kun været til to lektioner, så det var begrænset, hvad hun havde lært. Men jeg har jo også selv været begynder, og hvis man vil danse med de talentfulde, må man være parat til at ofre tid på de mindre dygtige.

Fem danse i træk kan de mest ihærdige nå, inden svedig bluesmusik signalerer tid til rokadet. I to minutter har de fremmødte mulighed for at hvile fodsålerne, få lidt at drikke og snakke med partne-

TANGO

● Opstod på bordellerne i Buenos Aires i 1850'erne, hvor mænd dansede med mænd for at underholde hinanden i ventetiden.

● Der er otte grundtrin.

● Manden går for det meste fremad for at kunne se og føre, hvorimod kvinden oftest bevæger sig baglæns.

● Alle kan gå til tango i Buenos Aires i Argentina lige fra turister uden erfaring til professionelle. Det er ikke nødvendigt at have en partner i forvejen.

● Priserne for en times undervisning begynder ved 20 kr. for en klasse. Privatundervisning koster fra ca. 100 kr. pr. time. En månedens fri undervisning fås for ca. 200 kr.

● Der er tango hver aften. Milongaerne skifter navn, efter hvem der arrangerer.

● El Beso, Porteño y Bailarin, La Cachafaz, Salon Canning/Rouge og Niño Bien tilhører de klassiske milongaer, hvor man danser den tætte stil til indspilninger fra 1930- og 1940'erne.

● Læs mere på: www.tango.dk www.abctango.com www.todotango.com www.cybertyango.com.

● På Fyn kan man danse tango hver fredag kl. 19.30-20.30 på Tangocafé på Aftenskolen, Buchwaldsgade 48, Odense, og hver søndag kl. 13-15 på La Practica, Badstuen, Østre Stationsvej 26, Odense og La Practica mellem kl. 17-19 i Svendborg, Bagergade 67.

ren eller høfligt takke nej til at fortsætte. Alt sammen på den belevne facon, der kendetegner tangomiljøet.

Erik lader ikke pausen gå til spilde. Han får hurtigt budt en ny partner op. Denne gang går det lidt bedre. En rank kvinde med tætsiddende, hvide jeans glider uden besvær med i de velkoordinerede bevægelser. Med halvt lukkede øjne lader hun sig føre til lyden af den for tangoen så velkendte bandoneon - en stemningsfuld harmonika. På fire, tætte omgange formår kombattanterne at høste optimalt udbytte af de minutøst afstemte trin.

Erik Nørgaard når knapt at puste ud, før et venindepar sætter sig ved nabobordet. De må kunne tango. De kan tango!

Da den sidste dans slutter, lysner det udenfor. Træt efter utallige timers dans og mange nætter uden søvn har Erik Nørgaard kun luft tilbage til en stakåndet filosofisk refleksion.

- Tango er som et sprog, hvor trinene udgør ordene. Først, når man kombinerer dem optimalt, opstår poesien.

● Hvis du synes, du har læst noget af artiklen før, er det måske ikke helt forkert. Første del har været bragt i vores kulturtillæg, NU, men på grund af tekniske problemer, var sidste halvdel af artiklen faldet ud.